

[Glensgård]

dag debatterer et finanslovsforslag med de forudsætninger, som regeringen har lagt frem.

Men ellers vil jeg godt snakke lidt om nogle enkelte ændringsforslag, som vi jo skal gøre her ved denne tredjebehandling. Jeg vil tage fat på nogle af regeringens ændringsforslag.

Regeringen har jo med ændringsforslag nr. 3 givet til kende, at den nu bringer finansloven i overensstemmelse med den vedtagelse, der er sket i folketinget om, at vi ikke længere skal sætte penge ind på den sociale pensionsfond. Det er vi enige med regeringen i. Vi synes bare, at vi samtidig skal konstatere, at de penge, der er i den sociale pensionsfond, kan vi lige så godt overføre til staten på én gang – i stedet for, som regeringen nu gør, at snuppe dem over de næste 3-4-5-8-10 år, alt efter hvor meget den nu har behov for. Det ændringsforslag vil vi naturligvis støtte.

Ændringsforslag nr. 5 er egentlig et tragisk ændringsforslag. Regeringen må erkende, at aktieselskabsskatten ikke indbringer det i 1982, man havde forventet. Den indbringer nemlig efter regeringens nuværende skøn 0,6 mia kr. mindre. Det er jo meget fortællende for det danske samfund, at aktieselskabsskatten indbringer mindre end de forudsætninger, regeringen har lagt op, godt og vel en halv milliard kroner mindre. Det gør den selvfølgelig, fordi man har udpint erhvervslivet. Når man har udpint erhvervslivet, er det klart, at der ikke er noget overskud, og når der intet overskud er, så bliver der heller ingen beskatning.

Ændringsforslag nr. 32 vil jeg også godt tage fat i. Det er fra ministeren for skatter og afgifter. I øvrigt vil jeg da godt lige sparke den fodnote ind, at jeg synes nok, en del flere af regeringens medlemmer burde have været til stede i salen, for vi behandler jo alle ministeriers områder. Ændringsforslag nr. 32 omhandler skatter og afgifter, og i den forbindelse vil jeg godt stille et spørgsmål til regeringen. Man nedskærer budgetreguleringskontoen inden for paragraffen vedrørende skatter og afgifter fra 2 mia kr. til 1 mia kr. – af »tidsmæssige grunde«. Det er klart, det må være majaftalen, som ikke er ført ud i livet. Jeg vil spørge regeringen: den ene milliard kroner, man nu mangler i indkomst fra de særlige skatter og afgifter, hvor

forventer man at de skal lægges? Skal vi pines endnu en gang med at diskutere busafgift og afgift på pilleæsker? Eller hvad er det, man vil have skal indbringe den sidste milliard kroner, som regeringen trods alt vil opretholde i finansåret 1982?

Ændringsforslag nr. 467 er dér, hvor regeringen udviser sin store spareiver på et budget, der i øvrigt har et underskud, der i 1982 kommer til at nærme sig godt og vel 90 mia kr. Her udviser regeringen den store spareiver. Den vil spare 175 mill. kr. mere, end den havde regnet med. Altså alt i alt vil regeringen spare 375 mill. kr. Her vil jeg godt spørge finansministeren: ja men nu har vi set udviklingen bare i januar måned, hvor underskuddet var 864 mill. kr. større, end man havde regnet med, får det nogen indvirkning, får det regeringen til at sætte sin spareiver op med 10, 12, 13, 14, 15 mill. kr. eller måske mere? Bare i januar er underskuddet 864 mill. kr. større, end man havde regnet med. Hvad er det så for noget pjat at komme og tale om besparelser på 175 mill. kr. mere, end man havde regnet med?

Ændringsforslag nr. 540 er fra olieministeriet. Der burde egentlig være et ændringsforslag der hed nr. 540 a, en ekstra udgift på 14 kr. 80 øre, nemlig til en kugleramme til vores folkovre i energiministeriet, for hver evige eneste gang vi har siddet og skullet kigge på de skøn, som vi får fra energiministeriet, må vi konstatere, at de ligger et par hundrede millioner kroner forkert til den ene eller den anden side. Et enkelt ændringsforslag på 14 kr. 80 øre til en kugleramme ville formentlig hjælpe os med hensyn til fremtiden. Nu er der kun en regnefejl her på nogle hundrede millioner kroner, og det er jo, hvad vi må leve med fra energiministeriet. Helt ærligt, jeg synes, det er for galt, at finansministeriet, som trods alt er i stand til at regne sig frem til forskellige ting, ikke har taget fat i olieministeriet for længe siden og sagt: de skøn, vi i fremtiden får fra jer, skal være betydeligt mere eksakte, end de har været hidtil.

Der er ikke bare tale om fejlskøn. Der er også tale om, at man kan ikke finde ud af, hvilke forudsætninger man skal beregne afgiften fra A. P. Møller ud fra. Det har vi fået mange forskellige forklaringer på, men vi har aldrig fået nogen reel forklaring på, hvordan det er sket i ministeriet, at man regnede en halv milliard kroner galt.